

fundsskabt værdi, men på den anden side heller ikke skal drives bort fra sin ejendom, når grunden iøvrigt er hensigtsmæssigt udnyttet, gives der fritagelse for at betale grundstigningsskyld, indtil ejerskifte finder sted, dog med den begrænsning, at grundværdien kun i ganske særlige tilfælde må overstige en pris af 20 kr. pr. m². For ubebyggede grunde, som bebygges i løbet af tre år, gælder samme regel. Med en vis begrænsning gælder denne regel ligeledes ejendomme, hvis grundværdi egentlig forudsætter en anden driftsform, som for tiden ikke kan effektueres.

Ved først at sætte loven i kraft pr. 1. oktober er der skabt mulighed for, at ejere kan begære deres ejendomme omvurderet, inden de nye bestemmelser får virkning“.

Med disse ændringer indstillede et *flertal* (S, RV og DR) lovforslaget til vedtagelse.

Et *mindretal* (V og KF) ville derimod ikke tage noget medansvar for lovforslagets gennemførelse, selv om det anså ændringsforslagene for forbedringer af stor betydning.

Mindretallet skriver i betænkningen, at det er „principielt enigt i, at en væsentlig part af de grundværdier, der skabes som følge af foranstaltninger, foretaget af det offentlige, eller i visse tilfælde som en simpel følge af samfundets vækst, bør tilfalde de offentlige kasser.

Alle er enige om, at loven om grundstigningsskyld af 20. maj 1933 ikke har løst dette formål på en rationel måde, ja i mange tilfælde har virket stik imod sin hensigt.

Ud fra denne erkendelse har man fra mindretallets side deltaget i udvalgsarbejdet, og gennem fremførelsen af saglige argumenter har man medvirket til, at der på væsentlige punkter er sket forbedring af lovforslaget.“

Når mindretallet trods disse forbedringer alligevel ikke mente at kunne tage medansvar for lovforslagets gennemførelse, var „grunden den, at flertallet ikke har villet fravige lovforslagets § 1, i hvilken afgiften af den afgiftspligtige grundstigning fastsættes til 4 pct., som man finder for høj af følgende grunde:

1. Hele denne lovgivnings uklarhed og vanskeligheden ved at overskue dens virkning i alle enkeltheder.
2. Ængstelsen for, at loven (med 4 pct.s afgift) i visse tilfælde i stedet for at virke fremmende kan komme til at virke hemmende ved udbudet af grunde.
3. Muligheden for, at en 4 pct.s afgift kan komme til at virke trykkende på vurderingerne efter grundsalg, hvorved køberens afslag i købesummen formindskes.
4. Faren for illegal handel med grunde stiger med procenten.